

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 28ης Μαρτίου 1996 *

Στην υπόθεση T-60/92,

Muireann Noonan, έκτακτη υπάλληλος στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη, κατά την έγγραφη διαδικασία, από τον James O'Reilly, SC, δικηγόρο Ιρλανδίας, και κατά την προφορική διαδικασία, από τον Onno Brouwer, δικηγόρο Άμστερνταμ, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον John Forman, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/C/741 να μην επιτρέψει στην προσφεύγουσα να μετάσχει στον διαγωνισμό, η οποία κοινοποιήθηκε στην ενδιαφερομένη στις 9 Ιουνίου 1992,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τον A. Saggio, Πρόεδρο, τη V. Tiili και τον R. M. Moura Ramos, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 7ης Φεβρουαρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Η Noonan, έκτακτη υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στον γενικό διαγωνισμό COM/C/741, που διοργάνωσε η Επιτροπή για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα μελλοντικών προσλήψεων δακτυλογράφων — C 5/C 4 — αγγλικής γλώσσας [ΕΕ 1991, C 333 Α, σ. 11 (έκδοση στην αγγλική γλώσσα)].
- 2 Με έγγραφο της 9ης Ιουνίου 1992 (παράρτημα C της προσφυγής), η Noonan πληροφορήθηκε την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να απορρίψει την αίτηση συμμετοχής της κατ' εφαρμογή της παραγράφου II (Όροι συμμετοχής στον διαγωνισμό), Β (Ειδικοί όροι), 2 (Απαιτούμενοι τίτλοι ή διπλώματα), της προκηρύξεως του διαγωνισμού, για τον λόγο ότι είχε περατώσει πανεπιστημιακές σπουδές και είχε λάβει πτυχίο Honours Degree γαλλικής και ιταλικής φιλολογίας του University College του Δουβλίνου.

3 Οι εν λόγω διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού είχαν ως εξής:

«Θα αποκλεισθούν από τον διαγωνισμό, υποκείμενοι περαιτέρω και στις προβλεπόμενες από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων πειθαρχικές κυρώσεις:

i) οι υποψήφιοι κάτοχοι πτυχίου που τους επιτρέπει τη συμμετοχή σε διαγωνισμό επιπέδου A ή LA (βλ. πίνακα συνημμένο στον οδηγό που προηγείται της προκηρύξεως).

ii) οι υποψήφιοι που παρακολουθούν το τελευταίο έτος σπουδών που αναφέρονται στο σημείο i.»

Όσον αφορά τα διπλώματα που χορηγούνται στην Ιρλανδία, ο προαναφερθείς πίνακας που επισυνάπτεται στον «οδηγό για τους υποψηφίους σε διοργανικό διαγωνισμό ή σε γενικό διαγωνισμό της Επιτροπής» (στο εξής: οδηγός) — ο οποίος επίσης δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* 1991, C 333 A, πριν από την επίμαχη προκήρυξη διαγωνισμού —, για τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς επιπέδου A ή LA απαιτούσε University Degree.

4 Υπό τις συνθήκες αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Αυγούστου 1992, η Noonan άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της προαναφερθείσας αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής περί αποκλεισμού της από τον διαγωνισμό. Συναφώς, η προσφεύγουσα προέβαλε την έλλειψη νομιμότητας των προαναφερθεισών διατάξεων της προκηρύξεως διαγωνισμού, βάσει των οποίων απορρίφθηκε η αίτηση συμμετοχής της.

5 Στις 23 Δεκεμβρίου 1992 η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, προς θεμελίωση της οποίας ισχυρίστηκε ότι ένας υπάλληλος δεν μπορεί, προς στήριξη προσφυγής στρεφόμενης κατ' αποφάσεως εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, να προβάλλει λόγους ακυρώσεως στηριζόμενους σε υποτιθέμενες πλημμέλειες της προκηρύξεως του διαγωνισμού, εφόσον δεν προσέβαλε εμπροθέσμως τις διατάξεις της προκηρύξεως αυτής που θεωρεί ότι τον βλάπτουν.

- 6 Με απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1993, T-60/92, Noonan κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. II-911), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) απέρριψε την ένσταση και έκρινε την προσφυγή της Noonan παραδεκτή ως προς όλους τους λόγους ακυρώσεως.
- 7 Η αίτηση αναιρέσεως, την οποία υπέβαλε κατά της αποφάσεως αυτής η Επιτροπή στις 19 Νοεμβρίου 1993, απορρίφθηκε με απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Αυγούστου 1995, C-448/93 P, Επιτροπή κατά Noonan (Συλλογή 1995, σ. I-2321).
- 8 Κατά τη διάρκεια της αναιρετικής δίκης, η έγγραφη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου συνεχίστηκε και περατώθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1994. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) προχώρησε στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 7ης Φεβρουαρίου 1996. Κατά το πέρας της συνεδριάσεως, ο πρόεδρος κήρυξε την προφορική διαδικασία περατωθείσα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Ιουνίου 1992 με την οποία απορρίπτεται η αίτηση της προσφεύγουσας περί συμμετοχής στον γενικό διαγωνισμό COM/C/741.
  - να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.
- Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή.
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 10 Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της και προκειμένου να αποδείξει το παράνομο των διατάξεων της προκηρύξεως του διαγωνισμού βάσει των οποίων απορρίφθηκε η υποψηφιότητά της, επικαλείται πέντε λόγους ακυρώσεως που αφορούν, αντιστοίχως, παράβαση των άρθρων 27, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και προσβολή της ελευθερίας ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας.
- 11 Το Πρωτοδικείο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει από κοινού την επιχειρηματολογία που αφορά τους τέσσερις πρώτους λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι εκτίθενται κατωτέρω κατά τη σειρά που ακολούθησαν οι διάδικοι.

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

Επί της παραβάσεως του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ

- 12 Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, παρά την αναμφισβήτητη διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) κατά τον καθορισμό των τυπικών προσόντων που απαιτούνται για την κάλυψη των προς πλήρωση θέσεων, ο κανόνας που αποκλείει τη συμμετοχή υποψηφίων κατόχων πανεπιστημιακού διπλώματος το οποίο τους επιτρέπει τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς επιπέδου Α ή LA (και των υποψηφίων που παρακολουθούν το τελευταίο έτος τέτοιων πανεπιστημιακών σπουδών) αντιβαίνει στο άρθρο 27 του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, ο κανόνας αυτός δεν έχει καμία σχέση με την ικανότητα των υποψηφίων να ασκήσουν τα καθήκοντα που αντιστοιχούν στην οικεία κατηγορία (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Νοεμβρίου 1990, T-56/89, Bataille κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. ΙΙ-597, σκέψη 48), δηλαδή, εν προκειμένω, στην κατηγορία C, που συνεπάγεται καθήκοντα διεκπεραιώσεως που απαιτούν γνώσεις επιπέδου πρώτου κύκλου μέσης εκπαιδεύσεως ή επαγγελματική πείρα ισοδυνάμου επιπέδου (άρθρο 5, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του ΚΥΚ). Ειδικότερα, η ικανότητα ενός προσώπου να εκτελεί ορισμένα καθήκοντα δεν είναι δυνατόν να επηρεάζεται από το ότι διαθέτει πρόσθετα τυπικά προσόντα ή επαγγελματική πείρα, ανεξάρτητα από τα απαιτούμενα για την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών.

- 13 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι έχει πανεπιστημιακό δίπλωμα δεν μπορεί να έχει επίδραση στην ικανότητά της να ασκεί τα καθήκοντα που αντιστοιχούν στην κατηγορία C, δεδομένου ότι εργάζεται εδώ και πολύ καιρό ως δακτυλογράφος στο Δικαστήριο. Κατά συνέπεια, η καθής, λαμβάνοντας υπόψη το δίπλωμα αυτό κατά την εξέταση της αιτήσεως συμμετοχής της προσφεύγουσας, παρέβη προδήλως το άρθρο 27 του ΚΥΚ.
- 14 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, εάν επέτρεπε σε υποψηφίους που έχουν πραγματοποιήσει πανεπιστημιακές σπουδές να μετέχουν σε διαγωνισμούς της κατηγορίας C, τούτο θα είχε σωρεία αρνητικών επιπτώσεων στην εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών γραμματείας της (βλ. κατωτέρω σκέψεις 16, 18 και 20). Ενόψει των επιπτώσεων αυτών και της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει κατά τον προσδιορισμό των κριτηρίων προσλήψεως, η Επιτροπή φρονεί ότι μπορεί να αποκλείει αυτή την κατηγορία υποψηφίων από το εν λόγω είδος διαγωνισμού χωρίς να παραβαίνει το άρθρο 27 του ΚΥΚ. Εντούτοις, η Επιτροπή δέχεται ότι η δική της ανάλυση δεν ισχύει κατ' ανάγκη και για τα άλλα θεσμικά όργανα τα οποία, ενόψει της δομής τους και του αριθμού των υπαλλήλων τους κατηγορίας C, ενδέχεται να ακολουθούν πολιτική διαφορετική από τη δική της.
- 15 Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει, ως γενική παρατήρηση, ότι τα επιχειρήματα που εκθέτει η Επιτροπή, βασιζόμενα στο μέλημα της «εύρυθμης λειτουργίας» των υπηρεσιών της, δεν στηρίζονται σε καμία πραγματική εμπειρία. Εξάλλου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Δικαστήριο και το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν ακολουθούν την πολιτική της Επιτροπής, όπως αυτή αντανακλάται στις επίδικες διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού.
- 16 Ως πρώτο επιχείρημα στηριζόμενο στη μέριμνα για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών της, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, αν επιτρεπόταν η συμμετοχή υποψηφίων που έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα, ικανών να εκφράζονται ευχερέστερα από τους άλλους υποψηφίους, θα μειώνονταν οι πιθανότητες επιτυχίας των δευτέρων ή και θα εξετοπίζοντο όλοι, ενώ οι υποψήφιοι αυτοί θα ήσαν ικανοί να ανταποκριθούν σε όλες τις ανάγκες της Επιτροπής όσον αφορά τα εν λόγω καθήκοντα. Εν πάση περιπτώσει, το βάσιμο του επιχειρήματος αυτού δεν αναιρείται για τον λόγο και μόνον ότι ενδέχεται, σε δεδομένη χρονική στιγμή, να υπάρξει περίσσεια υποψηφίων «με προσόντα ανώτερα από τα απαιτούμενα».

- 17 Κατά την προσφεύγουσα, εν όψει των προϋποθέσεων συμμετοχής του επίδικου διαγωνισμού και της φύσεως των δοκιμασιών επιλογής, είναι ανυπόστατος ο κίνδυνος τον οποίο επισείει η Επιτροπή.
- 18 Δεύτερον, η Επιτροπή φρονεί ότι, λόγω ακριβώς των πανεπιστημιακών τους σπουδών, οι ενδιαφερόμενοι υπάλληλοι, άπαξ προσληφθούν στην κατηγορία C, μπορεί, αργά ή γρήγορα, να αισθανθούν απογοητευμένοι από την συνεχή, καθημερινή εκτέλεση των καθηκόντων της κατηγορίας αυτής για τα οποία προσλήφθηκαν. Τούτο μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες στη δική τους εργασία, στην εργασία των συναδέλφων τους της κατηγορίας C που δεν έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα και, γενικώς, στην ατμόσφαιρα της μονάδας όπου υπηρετούν. Έτσι, μια μελέτη χρονολογούμενη από το 1992 (έγγραφο ΙΧ/621/92, τιτλοφορούμενο «Το προσωπικό γραμματείας της Επιτροπής», συνημμένο στο υπόμνημα ανταπαντήσεως), την οποία αφιέρωσαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής στη — μη μεταβληθείσα έκτοτε — κατάσταση του προσωπικού γραμματείας του θεσμικού αυτού οργάνου, εμφανίζει ότι οι μόνιμοι γραμματείς, οι οποίοι δικαιολογούν προσόντα υψηλού επιπέδου ως εκ των εξαιρετικά αυστηρών κριτηρίων επιλογής των διαγωνισμών με τους οποίους προσλήφθηκαν, αισθάνονται απογοήτευση άπαξ η φύση των καθηκόντων τους, που προσιδιάζουν στη θέση που κατέχουν στον πλαίσιο της αποστολής και της δομής της Επιτροπής (δακτυλογράφηση και σχετικώς απλές εργασίες), δεν απαιτεί προσόντα τέτοιου επιπέδου. Η απογοήτευση αυτή είναι ικανή να οδηγήσει σύντομα στην απώλεια ενδιαφέροντος, οπότε οι υπάλληλοι αυτοί επιθυμούν να εγκαταλείψουν τα συνήθη καθήκοντα γραμματέως για να αναλάβουν καθήκοντα συνεπαγόμενα περισσότερη ευθύνη και αυτονομία. Συναφώς, η Επιτροπή επισημαίνει ότι είναι πολύ περιορισμένος ο αριθμός των υπαλλήλων που μεταπηδά κατ' έτος στην κατηγορία Β κατόπιν εσωτερικού διαγωνισμού. Όλες αυτές οι δυσχέρειες που συνδέονται με την «απογοήτευση» και την «απώλεια ενδιαφέροντος» του προσωπικού κατηγορίας C θα επιδεινώνονταν αν επιτρεπόταν η συμμετοχή στους διαγωνισμούς για την κατηγορία αυτή υποψηφίων που έχουν τίτλους πανεπιστημιακών σπουδών. Η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε με ποιον άλλο αποτελεσματικό τρόπο, εκτός αυτού κατά του οποίου βάλλει εν προκειμένω, θα μπορούσαν να αποκλειστούν τα πρόσωπα που ενδέχεται να απογοητευθούν αργότερα από την εργασία τους.
- 19 Η προσφεύγουσα αντιτείνει ότι δεν έχει αποδειχθεί ότι οι υπάλληλοι της κατηγορίας C που έχουν πραγματοποιήσει πανεπιστημιακές σπουδές είναι περισσότερο επιρρεπείς στην απογοήτευση από ό,τι οι συναδέλφοί τους που δεν έχουν δίπλωμα. Δεδομένου ότι η απογοήτευση αποτελεί προσωπικό συναίσθημα, πρέπει να εκτιμάται η προσωπικότητα, ο χαρακτήρας και το βιογραφικό σημείωμα εκάστου υποψηφίου και, γενικότερα, η σημασία την οποία αποδίδει

έκαστος στο δίπλωμά του για την προοπτική της σταδιοδρομίας του ή για τις δραστηριότητές του και τα εξωεπαγγελματικά του ενδιαφέροντα. Συναφώς, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των διπλωμάτων που αποσκοπούν στην ανάπτυξη της γενικής παιδείας του ενδιαφερομένου και εκείνων που αντιπροσωπεύουν τυπικό επαγγελματικό προσόν. Εξάλλου, η επιλογή μιας απασχόλησής που εντάσσεται σε διεθνές και πολύγλωσσο πλαίσιο μπορεί να οφείλεται, κατά την προσφεύγουσα, σε προσωπική προτίμηση σε σχέση με μια απασχόληση, ακόμη και αντιστοιχούσα σε κατηγορία ανώτερη, εντός του κράτους καταγωγής του ενδιαφερομένου, ιδίως οσάκις πρόκειται για περιφερειακό κράτος μέλος της Κοινότητας. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη η ποικιλία των καταστάσεων που επικρατούν στα κράτη μέλη, όσον αφορά την κατάσταση της απασχόλησής, το κοινωνικό status που συναρτάται με διάφορες απασχολήσεις και το κόστος εργασίας. Η εξέταση όλων αυτών των στοιχείων μπορεί να πραγματοποιείται στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από την οικεία προκήρυξη διαγωνισμού συνεντεύξεως ή στο πλαίσιο προσθέτων δοκιμασιών τις οποίες είναι ελεύθερο να προβλέψει το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο.

20 Τρίτον, η Επιτροπή τονίζει τις επιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει στην επαγγελματική εξέλιξη των άλλων υπαλλήλων κατηγορίας C η πρόσληψη υποψηφίων που έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα. Αφενός, με δεδομένη την (όλο και πιο περιορισμένη) πιθανότητα επιτυχίας σε εσωτερικό διαγωνισμό που οργανώνεται προκειμένου να επιτραπεί η μεταπήδηση στην κατηγορία B, οι υπάλληλοι αυτοί έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες, και μάλιστα «αδικαιολόγητο» πλεονέκτημα έναντι των άλλων συναδέλφων τους. Συγκεκριμένα, τα τυπικά προσόντα που συνίστανται σε τέτοιου είδους διπλώματα εκτιμώνται ευκολότερα, λόγω της αντικειμενικής τους φύσεως, απ' ό,τι η κτηθείσα στην υπηρεσία πείρα, η εκτίμηση της οποίας ενέχει κατ' ανάγκη υποκειμενικά στοιχεία. Η Επιτροπή προσλαμβάνει τους υπαλλήλους της κατηγορίας C για να εκτελούν τα καθήκοντα που αντιστοιχούν στην κατηγορία αυτή καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους και όχι για να αναλάβουν την εργασία αυτή με την προοπτική να μεταπηδήσουν σε θέσεις που αρμόζουν περισσότερο στα προσόντα τους. Αφετέρου, παρόμοιο πλεονέκτημα μπορεί να ισχύσει, για ανάλογες αιτίες, και κατά τις προαγωγές εντός της κατηγορίας C. Η Επιτροπή επιδιώκει την δίκαια εξέλιξη των υπαλλήλων που ανήκουν στην κατηγορία αυτή.

21 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το υποτιθέμενο «αδικαιολόγητο» πλεονέκτημα που απολαύουν, κατά την άποψη της Επιτροπής, όσοι υπάλληλοι της κατηγορίας C έχουν τίτλο πανεπιστημιακών σπουδών, κατά τους εσωτερικούς διαγωνισμούς για την κατηγορία B, μπορεί να προκύψει μόνον αν, κατά τους διαγωνισμούς αυτούς, η ίδια η Επιτροπή θεωρεί, αδικώς, ότι η απόκτηση διπλώματος υπερερεί της κτηθείσας στην υπηρεσία πείρας. Κατά την επ' ακροατηρίου

συζήτηση, η προσφεύγουσα προσέθεσε ότι, όσον αφορά την προαγωγή των υπαλλήλων της κατηγορίας C, εναπόκειται στην Επιτροπή να καθορίσει δίκαια κριτήρια. Το καθού θεσμικό όργανο δεν υποχρεούται να προτιμά κατά σύστημα τους κατέχοντες πανεπιστημιακό δίπλωμα.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 5, παράγραφος 1, του ΚΥΚ

- 22 Κατά την προσφεύγουσα, το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο υποχρεούται να μεριμνά ώστε οι προϋποθέσεις συμμετοχής σε γενικό διαγωνισμό να συνδέονται με τα καθήκοντα τα οποία οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό αυτό θα κληθούν ενδεχομένως να εκτελέσουν. Συγκεκριμένα, η συλλογιστική βάσει της οποίας το Πρωτοδικείο ερμήνευσε την έννοια της επαγγελματικής πείρας, κατά το προαναφερθέν άρθρο 5, παράγραφος 1, υπό το πρίσμα των σκοπών του οικείου διαγωνισμού (απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαΐου 1990, T-50/89, Sparr κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-207, σκέψη 18), έχει εφαρμογή, *mutatis mutandis*, και στα απαιτούμενα από τους υποψηφίους τυπικά προσόντα (απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1988, 181/87, Agazzi Léonard κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 3823, σκέψη 27).
- 23 Η Επιτροπή φρονεί ότι το άρθρο 5 κατανέμει το προσωπικό σε τέσσερις αυτοτελείς κατηγορίες· εντός του συστήματος αυτού, η κατηγορία C ακολουθεί τις κατηγορίες A και B, η κατανομή δε αυτή συνεπάγεται ειδικές προϋποθέσεις τυπικών προσόντων για καθεμιά από τις κατηγορίες αυτές. Για τις θέσεις της κατηγορίας C, υπάρχει στενός σύνδεσμος μεταξύ των απαιτούμενων από τους υποψηφίους τυπικών προσόντων και της υποχρέωσης που υπέχουν οι υποψήφιοι, εφόσον προσληφθούν, να αναλάβουν τα εν λόγω καθήκοντα. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δικαιούται και μάλιστα υποχρεούται να αποκλείει από τους διαγωνισμούς για την κατηγορία C τυχόν υποψηφίους που μπορούν να καλύψουν θέσεις της κατηγορίας A ή του γλωσσικού κλάδου. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή, προσέθεσε ότι, όσον αφορά την κατηγορία C, το άρθρο 5, το οποίο περιλαμβάνεται μεταξύ των «γενικών διατάξεων» του ΚΥΚ, δεν περιλαμβάνει μόνο ελάχιστες προϋποθέσεις εκπαίδευσεως, αλλά και αποκλείει τη δυνατότητα συμμετοχής στους διαγωνισμούς για την κατηγορία αυτή των κατόχων πανεπιστημιακού διπλώματος. Έτσι, το άρθρο αυτό αντανακλά την ανάγκη της Επιτροπής να διαθέτει μια σαφώς καθορισμένη δομή του προσωπικού της.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, του παραρτήματος II I του ΚΥΚ

- 24 Η προσφεύγουσα συνάγει από το προαναφερθέν άρθρο 1, παράγραφος 1, ότι, για να εκτιμηθεί αν οι προϋποθέσεις συμμετοχής σε διαγωνισμό έχουν εγκύρως διατυπωθεί, πρέπει να ερευνητάι αν αυτές είτε συμφωνούν προς την εν λόγω

διάταξη, είτε συμβαδίζουν προς τους κανόνες του ΚΥΚ (προπαρατεθείσα απόφαση *Bataille* κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 45 και 46). Όσον αφορά το άρθρο 1, παράγραφος 1, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το άρθρο αυτό δεν περιλαμβάνει καμία ένδειξη η οποία να επιτρέπει να αποκλειστούν από τον διαγωνισμό οι υποψήφιοι που έχουν διπλώματα μη συνδεδεμένα προς την εκτέλεση των καθηκόντων που αντιστοιχούν στην προς πλήρωση θέση. Ιδίως, το στοιχείο δ' της διατάξεως αυτής αναφέρει μόνο τα διπλώματα που απαιτούνται για τη θέση αυτή. Όσον αφορά δε τις διατάξεις του ΚΥΚ, ούτε αυτές επιτρέπουν τον εν λόγω αποκλεισμό. Συνεπώς, εφόσον η επίδικη διάταξη δεν καλύπτεται από την εξουσία εκτιμήσεως που απονέμει το άρθρο 1, του παραρτήματος III, τη μόνη που διαθέτει η καθής, δεν μπορούν να γίνουν δεκτές οι αντιρρήσεις της καθής όσον αφορά την ικανότητα των υποψηφίων που πλήττονται από την επίμαχη προϋπόθεση, αλλά πληρούν τις προϋποθέσεις του στοιχείου δ' της εν λόγω διατάξεως (προπαρατεθείσα απόφαση *Bataille* κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 59 και 60).

- 25 Η Επιτροπή φρονεί ότι το στοιχείο δ' της προαναφερθείσας διατάξεως, ερμηνευόμενο με γνώμονα το άρθρο 5 του ΚΥΚ και την ανάγκη κάθε θεσμικού οργάνου να διαθέτει προσωπικό δυνάμενο να εκπληρώσει κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα καθήκοντα της κατηγορίας C, ορίζει αυστηρή συνάρτηση μεταξύ απαιτούμενων διπλωμάτων και άλλων τίτλων ή απαιτούμενης πείρας αφενός, και της προς πλήρωση θέσεως, αφετέρου. Έτσι, τα πάγια χαρακτηριστικά της θέσεως αυτής καθορίζουν ταυτόχρονα τόσο τα διπλώματα ή την επαγγελματική πείρα που απαιτούνται, όσο και τα διπλώματα (ή την πείρα) που συνεπάγονται την απόρριψη της αιτήσεως συμμετοχής.

Επί της της παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

- 26 Κατά την προσφεύγουσα, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, της οποίας τη θεμελιώδη για το δίκαιο της ευρωπαϊκής δημοσιοϋπαλληλίας σπουδαιότητα αποτυπώνει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, απαγορεύει τη διαφορετική αντιμετώπιση παρομοίων καταστάσεων, εκτός αν η διαφορετική αυτή αντιμετώπιση δικαιολογείται από την ύπαρξη αντικειμενικών διαφορών κάποιας σημασίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1962, 17/61 και 20/61, *Klöckner-Werke* και *Hoesch* κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 787, και της 12ης Μαρτίου 1987, 215/85, *Raiffeisen*, Συλλογή 1987, σ. 1279, σκέψη 23). Προκειμένου να κριθεί αν υπάρχουν τέτοιες αντικειμενικές διαφορές, πρέπει, κατά την προσφεύγουσα, να λαμβάνονται υπόψη οι σκοποί τους οποίους νόμιμα μπορεί να επιδιώξει το θεσμικό όργανο στον οικείο τομέα (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 1985, 250/83, *Finsider* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 131, σκέψη 8).

- 27 Ενόψει των κριτηρίων αυτών, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η βαλλόμενη προϋπόθεση δεν συμβιβάζεται με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Με εξαίρεση το

γεγονός ότι έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα, οι υποψήφιοι τους οποίους αφορά η προϋπόθεση αυτή βρίσκονται στην ίδια κατάσταση με όλους τους άλλους υποψηφίους που πληρούν τις προϋποθέσεις που μπορούν να απαιτούνται από αυτούς κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ. Εντούτοις, η διαφορά μεταχειρίσεως των υποψηφίων αυτών και των άλλων υποψηφίων, περιλαμβανομένων και εκείνων που έχουν φοιτήσει σε πανεπιστήμιο χωρίς να αποκτήσουν δίπλωμα, δεν δικαιολογείται από την ύπαρξη αντικειμενικών διαφορών. Πράγματι, η κατοχή τίτλου πανεπιστημιακών σπουδών δεν έχει σχέση με την ικανότητά τους να εκτελούν τα καθήκοντα που υπέχουν ως υπάλληλοι της κατηγορίας C.

- 28 Κατά την προσφεύγουσα, η βαλλόμενη προϋπόθεση συνεπάγεται και άλλα αποτελέσματα που συνιστούν δυσμενή διάκριση. Αφενός, καταλήγει σε αυθαίρετη διάκριση μεταξύ των προσώπων που έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα ήδη κατά τον χρόνο υποβολής της υποψηφιότητάς τους και εκείνων που αποκτούν το δίπλωμα αυτό αφού εγγραφούν στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις ή διοριστούν μόνιμοι υπάλληλοι. Αφετέρου, θέτει τους υποψηφίους που ζουν σε περιφερειακά κράτη της Κοινότητας σε αδικαιολόγητα μειονεκτική θέση σε σύγκριση με εκείνους που ζουν σε πιο κεντρική χώρα, δεδομένου ότι, γι' αυτούς, η απόκτηση τίτλου πανεπιστημιακών σπουδών μπορεί να είναι, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, ένα από τα σπάνια αποτελεσματικά μέσα για την απόκτηση των απαιτούμενων γλωσσικών εφοδίων.
- 29 Κατά την Επιτροπή, η βαλλόμενη προϋπόθεση δεν αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Όσον αφορά τη σύγκριση της καταστάσεως της προσφεύγουσας με την κατάσταση των υποψηφίων που δεν έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η απόκτηση τέτοιου διπλώματος καθιστά την οικεία υποψηφιότητα ασυμβίβαστη με τη φύση των προς εκπλήρωση καθηκόντων, με αποτέλεσμα η πρόσληψη των υποψηφίων που βρίσκονται στην κατάσταση αυτή να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, υπό την επιφύλαξη ειδικών περιπτώσεων (όπως η απόκτηση διπλώματος αφού ο ενδιαφερόμενος εγγραφεί στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις), πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει η αρχή ότι οι υποψήφιοι που έχουν ολοκληρώσει πανεπιστημιακές σπουδές δεν πρέπει να προσλαμβάνονται για την εκτέλεση καθηκόντων διεκπεραιώσεως καθ' όλη τους τη σταδιοδρομία.
- 30 Όσον αφορά τη μειονεκτική θέση στην οποία τίθενται, κατά την προσφεύγουσα, οι υποψήφιοι που κατάγονται από περιφερειακά κράτη μέλη της Κοινότητας, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι δεν διαθέτει κανένα στοιχείο δυνάμενο να στηρίξει την άποψη της προσφεύγουσας, η οποία, εξάλλου, δεν συνοδεύεται από κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 31 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η επιχειρηματολογία που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη των τεσσάρων λόγων ακυρώσεως που συνοψίσθηκαν ανωτέρω στηρίζεται, κατ' ουσίαν, σε μία και μόνο αιτίαση. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή όφειλε να μεταχειριστεί τους υποψηφίους που έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα κατά τον ίδιο τρόπο με τους υποψηφίους οι οποίοι, εξαιρουμένου του ότι δεν έχουν τέτοιο δίπλωμα, βρίσκονται στην ίδια κατάσταση με τους υποψηφίους της πρώτης κατηγορίας. Η αιτίαση αυτή, ως εξ αυτής ταύτης της φύσεώς της, αμφισβητεί το ότι η βαλλομένη προϋπόθεση, η οποία περιλαμβάνεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, συμβιβάζεται με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, της οποίας γίνεται ρητώς επίκληση με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εκτιμηθεί το σύνολο των επιχειρημάτων που αφορούν την αιτίαση αυτή υπό το φως της εν λόγω αρχής, η τήρηση της οποίας συνιστά θεμελιώδες στοιχείο της νομιμότητας των επί μέρους σταδίων των διαγωνισμών (απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Οκτωβρίου 1990, T-132/89, Gallone κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-549, σκέψη 35).
- 32 Η αρχή αυτή απαγορεύει ιδίως τη διαφορετική μεταχείριση δύο κατηγοριών προσώπων των οποίων οι νομικές και πραγματικές καταστάσεις δεν παρουσιάζουν ουσιώδη διαφορά (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 1991, T-18/89 και T-24/89, Ταγαράς κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1991, σ. II-53, σκέψη 68). Δεδομένου ότι η Επιτροπή μεταχειρίστηκε τους υποψηφίους που είχαν πανεπιστημιακό δίπλωμα διαφορετικά από τους υποψηφίους που δεν είχαν τέτοιο δίπλωμα, πρέπει να ελεγχθεί εάν υπάρχουν ουσιώδεις διαφορές μεταξύ των νομικών και πραγματικών καταστάσεων των δύο αυτών κατηγοριών.
- 33 Για τη σύγκριση αυτή, πρέπει να ληφθεί υπόψη η γενική αρχή που διατυπώνεται στο άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, στο οποίο βασίζεται ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται με την προσφυγή και κατά το οποίο η πρόσληψη πρέπει να εξασφαλίζει στο όργανο τη συνεργασία υπαλλήλων που κατέχουν τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας. Βάσει αυτής, ιδίως, της αρχής η Επιτροπή θεωρεί ότι μπορεί να διακρίνει, για διαφόρους λόγους, μεταξύ των δύο προαναφερθεισών κατηγοριών.
- 34 Πριν εξεταστούν λεπτομερώς οι λόγοι αυτοί, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει να συναχθεί, από τεχνικής απόψεως,

ότι η κατοχή τίτλου πανεπιστημιακών σπουδών εμποδίζει τους ενδιαφερομένους υποψηφίους να εκπληρώνουν τα καθήκοντα που συνδέονται με τις προς πλήρωση θέσεις ή ότι θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ποιότητα της εργασίας των ενδιαφερομένων ή στην απόδοσή τους. Κατά συνέπεια, από την άποψη αυτή, τα κριτήρια του προαναφερθέντος άρθρου 27 δεν επιτρέπουν τον αποκλεισμό των υποψηφίων αυτών από τον διαγωνισμό.

- 35 Όσον αφορά τους επί μέρους λόγους που επικαλείται η Επιτροπή, οι λόγοι αυτοί στηρίζονται, αφενός, στα επαγγελματικά συμφέροντα των υποψηφίων που δεν έχουν τίτλους πανεπιστημιακών σπουδών, δηλαδή τις πιθανότητές τους να επιτύχουν στον εν λόγω διαγωνισμό (βλ. σκέψη 16 ανωτέρω) και, αφού προσληφθούν, να προαχθούν ή να επιτύχουν σε εσωτερικό διαγωνισμό που θα τους επιτρέψει να μεταπηδήσουν από την κατηγορία C στην κατηγορία B (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω). Αφετέρου, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι επιθυμεί να αποφύγει τις αρνητικές επιπτώσεις της ενδεχόμενης απογοητεύσεως των προσώπων που έχουν διπλώματα, ενόψει της φύσεως των καθηκόντων που θα εκπληρώνουν καθημερινά μετά την πρόσληψή τους, για τη δική τους δραστηριότητα καθώς και για τις συνθήκες εργασίας του περιβάλλοντός τους (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω). Οι λόγοι αυτοί θα εξεταστούν με τη σειρά με την οποία μόλις εκτέθηκαν.
- 36 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, εάν δεν απέκλειε τους υποψηφίους που έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα, θα υπήρχε κίνδυνος να επιτύχει μικρότερος αριθμός των άλλων υποψηφίων ή ακόμη και να εκτοπιστούν αυτοί εντελώς. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, διότι ουδόλως θέτει υπό αμφισβήτηση την πιθανότητα να μπορούν οι υποψήφιοι της πρώτης από τις δύο αυτές κατηγορίες να εκπληρώνουν τις μελλοντικές υποχρεώσεις των επιτυχόντων του διαγωνισμού κατά τον ίδιο τρόπο με τους άλλους υποψηφίους και να πληρούν το κριτήριο του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ.
- 37 Η Επιτροπή, προκειμένου να αποδείξει ότι οι κάτοχοι πανεπιστημιακού διπλώματος πλεονεκτούν κατά τις προαγωγές εντός της κατηγορίας C και κατά τους εσωτερικούς διαγωνισμούς για την κατηγορία B, εξηγεί ότι, λόγω της αντικειμενικής φύσεως του προσόντος που συνίσταται σε ένα τέτοιο δίπλωμα, είναι πιο εύκολο να εκτιμηθεί αυτό απ' ό,τι η κτηθείσα στην υπηρεσία πείρα, η εκτίμηση της οποίας ενέχει κατ' ανάγκην υποκειμενικά στοιχεία. Ούτε αυτό το επιχείρημα μπορεί να γίνει δεκτό. Αφενός, σε κάθε διαδικασία προαγωγής ή εσωτερικού διαγωνισμού, η ΑΔΑ υποχρεούται να καθορίζει τα κριτήρια επιλογής σύμφωνα με το συμφέρον της υπηρεσίας (βλ., για τις προαγωγές, την απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 1987, 306/85, Huybrechts κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 629, σκέψη 10, και, για τους εσωτερικούς διαγωνισμούς,

την προπαρατεθείσα απόφαση Agazzi Léonard κατά Επιτροπής, σκέψεις 27, 32 και 33). Κατά συνέπεια, όπως η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλείει από τον εισαγωγικό διαγωνισμό τους υποψηφίους τους οποίους αφορά η βαλλομένη προϋπόθεση με το σκεπτικό ότι έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας απ' ό,τι οι άλλοι υποψήφιοι (βλ. προηγούμενη σκέψη), κατά τον ίδιο τρόπο δεν μπορεί να τους αποκλείει με το σκεπτικό ότι οι προοπτικές της επαγγελματικής τους εξέλιξης εντός των υπηρεσιών της είναι πιο ευνοϊκές από αυτές των άλλων υποψηφίων. Αφετέρου, η Επιτροπή δεν προέβαλε κανένα στοιχείο που να επιτρέπει να συναχθεί ότι, κατά τις εν λόγω προαγωγές και τους εν λόγω εσωτερικούς διαγωνισμούς, το συμφέρον της υπηρεσίας επιβάλλει την επιλογή κριτηρίου στηριζομένου στην κατοχή τίτλων πανεπιστημιακών σπουδών. Όσον αφορά τον τομέα των προαγωγών, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, αντιθέτως, ότι άλλα κριτήρια και όχι το κριτήριο αυτό εκτιμώνται κατά τη σύγκριση των ουσιαστικών προσόντων των προακτών υποψηφίων, ιδίως το γενικό επίπεδο των υπηρεσιών που έχουν παράσχει κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 1983, 280/81, Hoffmann κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 889, σκέψεις 9 και 10).

38 Εξάλλου, η Επιτροπή φρονεί ότι, λόγω της διαφοράς μεταξύ, αφενός, του επιπέδου εκπαίδευσης και, αφετέρου, της φύσεως των καθημερινών τους καθηκόντων ως υπαλλήλων της Επιτροπής κατηγορίας C, οι κάτοχοι πανεπιστημιακού διπλώματος, αφού προσληφθούν, ενδέχεται, αργά ή γρήγορα, να αισθανθούν απογοητευμένοι, πράγμα που μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στη δική τους δραστηριότητα καθώς και στις συνθήκες εργασίας του περιβάλλοντός τους.

39 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το επιχείρημα αυτό σκοπεύει στο να θέσει υπό αμφισβήτηση, τόσο από πλευράς ατομικής αποδόσεως ή ποιότητας της εργασίας όσο και από πλευράς αλληλεπιδράσεως με το περιβάλλον τους στον χώρο εργασίας, την ικανότητα των πληττομένων από την βαλλομένη προϋπόθεση υποψηφίων να παρέχουν υπηρεσίες ισοδύναμες προς αυτές των προσώπων που εμπνίστουν στην ίδια κατηγορία αλλά δεν έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα. Δεδομένου όμως ότι η κατοχή πανεπιστημιακού διπλώματος δεν εμποδίζει, κατ' αρχήν, τον ενδιαφερόμενο να εκπληρώνει τα καθήκοντα που προσιδιάζουν στην κατηγορία C κατά τον ίδιο τρόπο με κάθε άλλο υπάλληλο της κατηγορίας αυτής (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω), η Επιτροπή φέρει το βάρος να αποδείξει το βάσιμο της απόψεώς της. Η απόδειξη αυτή πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία δυνάμενα να ελεγχθούν, τα οποία να επιτρέπουν να συναχθεί όχι μόνον ότι ο κίνδυνος τον οποίο η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι θέλει να αντιμετωπίσει είναι

πραγματικός και έχει αναμφισβήτητη σπουδαιότητα για το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά επίσης ότι συνδέεται ειδικώς προς την πρόσληψη στην κατηγορία C υποψηφίων που έχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα. Συναφώς, έχει σημασία να επισημανθεί ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας προσλήψεως, η φάση του διαγωνισμού, η οποία αποτελεί το πρώτο στάδιο της διαδικασίας αυτής, εκπληρώνει διαφορετική λειτουργία από την περίοδο δοκιμασίας. Οι εισαγωγικοί διαγωνισμοί έχουν επινοηθεί κατά τρόπον ώστε να επιτρέπουν την επιλογή των υποψηφίων σύμφωνα με κριτήρια γενικά και επιτρέποντα προβλέψεις, ενώ η περίοδος δοκιμασίας έχει ως σκοπό να δώσει στη διοίκηση τη δυνατότητα να σχηματίσει πιο συγκεκριμένη κρίση για τις ικανότητες του υποψηφίου να ασκήσει συγκεκριμένα καθήκοντα, για το πνεύμα με το οποίο εκπληρώνει τα καθήκοντά του και για την υπηρεσιακή του απόδοση (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1983, 290/82, Τρέφοις κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1993, σ. 3751, σκέψη 24· απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Απριλίου 1992, T-26/91, Kurka-Floridi κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1992, σ. II-1615, σκέψη 43).

- 40 Το Πρωτοδικείο φρονεί ότι τα στοιχεία που παρέσχε η Επιτροπή για να δικαιολογήσει τη βαλλομένη προϋπόθεση συμμετοχής δεν πληρούν τις προεκτεθείσες προϋποθέσεις.
- 41 Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε καμία συγκεκριμένη εμπειρία στο ζήτημα αυτό. Αντιθέτως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο εκπρόσωπός της δήλωσε ότι, εξ όσων γνωρίζει, η Επιτροπή ουδέποτε επέτρεψε τη συμμετοχή κατόχων πανεπιστημιακού διπλώματος σε διαγωνισμούς της κατηγορίας C. Εξάλλου, η μελέτη την οποία συνέταξαν οι υπηρεσίες της καθής και την οποία αυτή έχει επισυνάψει στο υπόμνημα ανταπαντήσεως (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω) δεν αναφέρει, μεταξύ των προβλημάτων που επισημάνθηκαν στον εν λόγω τομέα, τυχόν συγκεκριμένες εμπειρίες σχετικές με την πρόσληψη στην κατηγορία C προσώπων αυτού του επιπέδου εκπαίδευσεως. Ούτε επικαλέστηκε η Επιτροπή σχετικές εμπειρίες άλλων κοινοτικών οργάνων, ούτε εξήγησε συγκεκριμένα γιατί ορισμένα από τα όργανα αυτά δεν έχουν κρίνει αναγκαίο να ακολουθήσουν την πολιτική της. Ο λόγος και μόνον ότι η αποστολή τους και η διοικητική τους δομή μπορούν να διαφέρουν από τη δική της ή ότι τα όργανα αυτά απασχολούν σχετικώς περιορισμένο αριθμό υπαλλήλων κατηγορίας C δεν αποτελεί σχετικώς επαρκή εξήγηση.
- 42 Ούτε από τα στοιχεία του φακέλου είναι δυνατόν να συναχθεί ότι είναι θεμιτό να προβαίνει η Επιτροπή σε πρόγνωση των αποτελεσμάτων της προσλήψεως στην κατηγορία C κατόχων πανεπιστημιακού διπλώματος. Βεβαίως, η προαναφερθείσα μελέτη επισημαίνει ένα πρόβλημα απογοητεύσεως συνδεδεμένο προς

τη διαφορά μεταξύ του επιπέδου των προσόντων τα οποία δικαιολογούν οι μόνιμοι γραμματείς, ως εκ των αυστηρών κριτηρίων επιλογής των διαγωνισμών κατόπιν των οποίων προσλήφθηκαν, και της φύσεως των καθηκόντων τους, τα οποία αντιστοιχούν στην αποστολή και τη διοικητική δομή της Επιτροπής. Εντούτοις, αφενός, η έκθεση δεν περιλαμβάνει καμία ανάλυση ως προς τη συγκεκριμένη επίδραση που έχει η κατάσταση αυτή στην, εν ευρεία έννοια, απόδοση των ενδιαφερομένων υπαλλήλων. Αφετέρου, μολονότι δεν αποκλείεται, σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση, η κατοχή πανεπιστημιακού διπλώματος να έχει αρνητικές επιπτώσεις στο πνεύμα με το οποίο ο πτυχιούχος εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του, στην υπηρεσιακή του απόδοση ή ακόμη και στις συνθήκες εργασίας του περιβάλλοντός του, τούτο δε για λόγους ανάλογους προς αυτούς που επισημαίνονται στην εν λόγω έκθεση, παραμένει γεγονός ότι το ενδεχόμενο αυτό εξαρτάται από πολυάριθμους πρόσθετους παράγοντες, αντικειμενικούς (όπως η φύση του διπλώματος) ή υποκειμενικούς (όπως, μεταξύ άλλων, η σημασία που ο ενδιαφερόμενος αποδίδει στο δίπλωμα αυτό για την επαγγελματική του σταδιοδρομία). Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν μπορούσε να προβεί σε ακούστως αξιόπιστη και ακριβή πρόγνωση, δυναμένη να στηρίξει την άποψή της και να δικαιολογήσει έτσι την εφαρμογή ενός κριτηρίου γενικού και επιτρέποντος προβλέψεις, υπό την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας.

- 43 Τέλος, το γεγονός ότι η βαλλομένη προϋπόθεση δεν συμβιβάζεται με το κριτήριο του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ δεν αναιρείται από το γεγονός, το οποίο υπογραμμίζει η Επιτροπή, ότι, κατά τον καθορισμό των προϋποθέσεων διαγωνισμού, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Πράγματι, η επιλογή την οποία επιτρέπει αυτή η εξουσία πρέπει πάντοτε να πραγματοποιείται με γνώμονα τις απαιτήσεις που συνδέονται προς τις προς πλήρωση θέσεις και, γενικότερα, το συμφέρον της υπηρεσίας (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Gallone κατά Συμβουλίου, σκέψη 27). Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη οποιουδήποτε συνδέσμου μεταξύ της βαλλομένης προϋποθέσεως και αυτών των απαιτήσεων και συμφερόντων.
- 44 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η βαλλομένη προϋπόθεση, η οποία περιλαμβάνεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, και, κατ' επέκταση, και η ίδια η προσβαλλομένη απόφαση είναι παράνομες, δεδομένου ότι αντιβαίνουν στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ερμηνευομένης σε συνδυασμό με το άρθρο 27 του ΚΥΚ.
- 45 Το διαπιστούμενο παράνομο δεν αναιρεί το άρθρο 5, παράγραφος 1, του ΚΥΚ ούτε το άρθρο 1, παράγραφος 1, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ.

- 46 Ως προς το προαναφερθέν άρθρο 5, παράγραφος 1, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι προϋποθέσεις εκπαίδευσης και πείρας τις οποίες προβλέπει αυτό για κάθε κατηγορία του προσωπικού αφορούν το κατώτατο επίπεδο ενός υπαλλήλου του αντιστοιχίου βαθμού, αναλόγως της φύσεως των καθηκόντων στα οποία αντιστοιχούν οι θέσεις, υπό αυτή δε την επιφύλαξη, δεν αφορούν τις προϋποθέσεις προσλήψεως, επί των οποίων ισχύουν τα άρθρα 27 έως 34 του ΚΥΚ (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 1979, 117/78, Orlandi κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/Ι, σ. 857, σκέψεις 15 και 16, και της 28ης Απριλίου 1983, 143/82, Lipman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1301, σκέψη 7, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 1991, T-2/90, Ferreira de Freitas κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-103, σκέψη 54, και της 3ης Μαρτίου 1994, T-82/92, Cortes Jimenez κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ., σ. II-237, σκέψη 20). Συνελπώς, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, το προαναφερθέν άρθρο 5, παράγραφος 1, ούτε επιβάλλει ούτε επιτρέπει την εφαρμογή κριτηρίου το οποίο σκοπεύει στον αποκλεισμό της συμμετοχής ορισμένων υποψηφίων διαγωνισμού, για τον μόνο λόγο ότι το επίπεδο εκπαίδευσεώς τους υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο ανώτατο όριο, οριζόμενο, επί παραδείγματι, ίσο προς το κατώτατο επίπεδο που ισχύει για μια κατηγορία ανώτερη από αυτήν που αφορά ο διαγωνισμός.
- 47 Οι ίδιες σκέψεις ισχύουν και για το άρθρο 1, παράγραφος 1, του παραρτήματος ΙΙΙ, του ΚΥΚ, περιλαμβανομένου του στοιχείου δ' της διατάξεως αυτής, από το οποίο η Επιτροπή φρονεί ότι μπορεί να αντλήσει συμπεράσματα ανάλογα προς εκείνα που αναπτύσσει στο πλαίσιο του προαναφερθέντος άρθρου 5, παράγραφος 1. Διαπιστώνεται, αφενός, ότι η βαλλομένη προϋπόθεση δεν αφορά, όπως προβλέπει η διάταξη αυτή, τα διπλώματα «που απαιτούνται για τις θέσεις που πρόκειται να πληρωθούν», αλλά τα διπλώματα η κατοχή των οποίων συνεπάγεται αποκλεισμό του ενδιαφερόμενου από τον διαγωνισμό. Αφετέρου, επισημαίνεται ότι η διάταξη αυτή και μιν προσδιορίζει ένα από τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει κάθε προκήρυξη διαγωνισμού, δεν διαλαμβάνει όμως πρόβλεψη ως προς την επιλογή της ΑΔΑ όσον αφορά το συγκεκριμένο περιεχόμενο της προκηρύξεως ορισμένου διαγωνισμού (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Lipman κατά Επιτροπής, σκέψη 7). Κατά συνέπεια, το προεκφερθέν επιχείρημα της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.
- 48 Ενόψει του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω παραβίασεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ερμηνευομένης σε συνδυασμό με το άρθρο 27 του ΚΥΚ, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι λόγοι ακυρώσεως της προσφεύγουσας που αφορούν την παράβαση άλλων διατάξεων ή την παραβίαση άλλων αρχών, μεταξύ των οποίων η προσβολή της ελευθερίας ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 49 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει, ενόψει των αιτημάτων της προσφεύγουσας, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση με την οποία η εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού COM/C/741 απέκλεισε την προσφεύγουσα από τις δοκιμασίες του διαγωνισμού.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Saggio

Tiili

Moura Ramos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Μαρτίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

A. Saggio